

plan for, hvordan forhandlingerne bør forløbe de næste 1-2 år.

Efter Kommissionens opfattelse burde det være muligt at afslutte forhandlingerne med de bedst forberedte allerede i løbet af 2002. Det er glædeligt, at ansøgerlandene er kommet så langt, at det er muligt at lave en sådan plan. Den giver ansøgerlandene et klart perspektiv om snarligt medlemskab. Jeg vil støtte Kommissionens strategi. Den er både realistisk og ambitiøs og øger dynamikken i forhandlingerne.

Vi skal holde formålet med regeringskonferencen klart. Det er at forberede udvidelsen. Sat på spidsen: Uden en ny traktat kommer der ingen udvidelse. Alle medlemslande, også Danmark, må være klar til at indgå nødvendige kompromiser.

Regeringen har løbende redegjort for forhandlingssituationen i Folketingets Europaudvalg, og jeg vil kort redegøre for forhandlingssituationen på konferencen.

Først om Kommissionen og stemmevægt. Det er nogle af de vanskeligste og politisk mest følsomme emner, og vi kan være sikre på, at disse emner vil være på dagsordenen helt frem til Nice.

Med hensyn til Kommissionen er der tre løsningsmodeller på bordet:

For det første en løsning med én kommissær pr. land. Det vil sige, at de store lande afgiver én kommissær.

For det andet en løsning med et loft over Kommissionen på 20 medlemmer. Navnlig de store lande er fortalere for denne model.

Og for det tredje en løsning med et såkaldt udskudt loft over antal medlemmer af Kommissionen.

Desuden er der enighed om, at kommissionsformanden fremover skal have større frihed til at fastlægge Kommissionens arbejde og have mulighed for f.eks. at udnævne flere næstformænd end i dag, hvor der kun kan udnævnes to. Der er også udsigt til, at kommissionsformanden får mulighed for at anmode kommissærer om at træde tilbage, hvis det ønskes.

De store landes ønske om et loft over Kommissionen og kommissæernes antal, som skulle træde i kraft med den nye traktat, er blevet afvist af de små lande.

Til gengæld har de store lande fastholdt deres modstand imod én kommissær pr. land. I forhandlingerne er denne løsning med én kommissær pr. land blevet kædet sammen med, at så må man etablere et internt hierarki i Kommissionen

på en måde, som de små lande ikke ønsker, og som bryder med princippet om Kommissionens enhed og kollegialitet.

Jeg skal tilføje, at heller ikke de store lande er begejstrede for denne sidste idé.

Formandskabet har derfor lanceret forslaget om udskudt loft over antallet af medlemmer af Kommissionen som et muligt kompromis. Forslaget har fået en ganske pæn modtagelse både blandt de store lande og blandt flere af de små og mellemstore.

Forslaget går altså ud på, at man indtil videre fastholder princippet om én kommissær pr. medlemsland, men på et på forhånd fastlagt tidspunkt – mest sandsynligt i forbindelse med indsættelse af ny kommissær i 2010 – træder der et loft på 20 medlemmer af Kommissionen i kraft.

En anden mulighed er, at loftet træder i kraft, når antallet af medlemslande overstiger et bestemt antal, f.eks. 27 eller 28. Samtidig skulle der i Nice fastlægges en ligelig rotationsordning mellem landene allerede nu og til ikrafttræden på et senere tidspunkt.

Danmark ønsker én kommissær pr. medlemsland. Det fremgår af regeringens forhandlingsgrundlag, og vi vil fortsat slås for det udgangspunkt.

Vi har også været skeptiske, og er det fortsat, over for, om de store lande reelt er villige til at acceptere fuldstændig ligelig rotation på kommissærposterne.

Som sagt har forslaget mødt en vis interesse også blandt de små medlemslande. Situationen er fortsat uafklaret og udvikler sig hele tiden.

Baggrunden for interessen for modellen er, at nogle lande anser tanken om lige rotation for at være en bedre løsning end en løsning med en meget stor kommission, der til gengæld har et hierarki internt, hvor man kunne risikere at få en vicekommissær uden portefølje og stemmeret.

Samtidig er der selvfølgelig også den mulighed, at tilbudet, hvis det kommer til at foreligge, om lige rotation kan blive taget af bordet igen senere, hvis der ikke indgås forhandlinger nu.

Med hensyn til stemmevægte er situationen i Rådet uafklaret. Der er fortsat forskellige modeller på bordet. Den første: uændrede stemmevægte kombineret med et befolkningskriterium på f.eks. 60 pct. bag et kvalificeret flertal, med andre ord det dobbelte flertal. For det andet en vis større ændring i stemmevægtene, som står alene. Og endelig en vis ændring af stemme-